Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 92/118/EEK

(1992. gada 17. decembris),

ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ievešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK

(OV L 062 , 15.3.1993, lpp. 49)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Lēmums 94/466/EK, (1994. gada 13. jūlijs)	L 190	26	26.7.1994
►**M2**	Komisijas lēmums 94/723/EK, (1994. gada 26. oktobris)	L 288	48	9.11.1994
►**M3**	Komisijas Lēmums 95/338/EK, (1995. gada 26. jūlijs)	L 200	35	24.8.1995
►**M4**	Komisijas Lēmums 95/339/EK, (1995. gada 27. jūlijs)	L 200	36	24.8.1995
►**M5**	Komisijas Lēmums 96/103/EK, (1996. gada 25. janvāris)	L 24	28	31.1.1996
►**M6**	Komisijas Lēmums 96/340/EK, (1996. gada 10. maijs)	L 129	35	30.5.1996
►**M7**	Komisijas Lēmums 96/405/EK, (1996. gada 21. jūnijs)	L 165	40	4.7.1996
►**M8**	Padomes Direktīva 96/90/EK (1996. gada 17. decembris)	L 13	24	16.1.1997
►**M9**	Padomes Direktīva 97/79/EK (1997. gada 18. decembris)	L 24	31	30.1.1998
►**M10**	Komisijas Lēmums 1999/724/EK, (1999. gada 28. oktobris)	L 290	32	12.11.1999
►**M11**	Komisijas Lēmums 2001/7/EK, (2000. gada 19. decembris)	L 2	27	5.1.2001
►**M12**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/33/EK (2002. gada 21. oktobris)	L 315	14	19.11.2002
►**M13**	Commission Decision 2003/42/EC, of 10 January 2003 (*)	L 13	24	18.1.2003
►**M14**	grozīta ar commission decision 2003/503/EC, of 7 July 2003 (*)	L 170	30	9.7.2003
►**M15**	Komisijas Lēmums 2003/721/EK, (2003. gada 29. septembris)	L 260	21	11.10.2003
►**M16**	Komisijas Regula(EK) Nr. 445/2004 (2004. gada 10. marts)	L 72	60	11.3.2004
►**M17**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/41/EK (2004. gada 21. aprīlis)	L 157	33	30.4.2004

Grozīta ar:

►**A1**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

(*) Šis tiesību akts nekad nav publicēts latviešu valodā.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 92/118/EEK

(1992. gada 17. decembris),

ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ievešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ([3]),

tā kā dzīvnieku izcelsmes produkti ir ietverti produktu sarakstā Līguma II pielikumā; tā kā šo produktu laišana tirgū sastāda ievērojamu ienākumu avotu daļai lauksaimniecībā nodarbināto;

tā kā, lai nodrošinātu šīs nozares saprātīgu attīstību un palielinātu ražīgumu, dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības noteikumi attiecībā uz minētajiem produktiem būtu jānosaka Kopienas līmenī;

tā kā Kopienai jāparedz pasākumi, kuru mērķis ir pakāpeniski izveidot iekšējo tirgu, kas aptver teritoriju bez iekšējām robežām, laikposmā, kas beidzas 1992. gada 31. decembrī;

tā kā, paturot prātā iepriekš minētos mērķus, Padome pieņēmusi dzīvnieku veselības noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz svaigu gaļu, mājputnu gaļu, gaļas produktiem, medījumu gaļu, trušu gaļu un piena produktiem;

tā kā, ja nav noteikts citādi, dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecība jāliberalizē, neierobežojot iespējamo aizsardzības pasākumu izmantošanu;

tā kā, pastāvot zināmam slimību izplatības riskam, kuram pakļauti dzīvnieki, kas nonāk ar tām saskarsmē, dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem būtu jāuzliek īpašas prasības, kad tos laiž tirgū tirdzniecības nolūkā, it īpaši, ja tie ir paredzēti reģioniem ar augstu veselības statusu;

tā kā, pieņemot Direktīvu 92/65/EEK, Komisija piekrita nošķirt dzīvnieku veselības jautājumus, kas skar dzīvniekus, no jautājumiem, kas skar produktus;

tā kā, lai nodrošinātu pārbaužu atcelšanu uz dalībvalstu robežām 1993. gada 1. janvārī, jāsagatavo dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības noteikumi attiecībā uz visiem produktiem, kas ir pakļauti tādām pārbaudēm, kuru tirdzniecība un imports vēl nav saskaņots Kopienas līmenī;

tā kā, lai sasniegtu šo mērķi, veicot iepriekš minētos pasākumus, jāpielāgo daži no esošajiem noteikumiem;

tā kā būtu jāievieš apstiprinājuma sistēma trešām valstīm un uzņēmumiem, kuri atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, kopā ar pārbaudes procedūru Kopienā, lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti nosacījumi tādam apstiprinājumam;

tā kā produktu pavaddokuments ir vislabākais veids, kā pārliecināt kompetento iestādi galapunktā, ka sūtījums atbilst šīs direktīvas noteikumiem; tā kā veselības vai veterinārais sertifikāts būtu saglabājams, lai varētu pārbaudīt dažu ievesto produktu galamērķi;

([1]) OV C 327, 30.12.1989., 29. lpp., un OV C 84, 2.4.1990., 102. lpp.
([2]) OV C 113, 7.5.1990., 205. lpp., un OV C 149, 18.6.1990., 259. lpp.
([3]) OV C 124, 21.5.1990., 15. lpp., un OV C 182, 23.7.1990., 250. lpp.

▼B

tā kā šeit būtu piemērojami noteikumi, principi un aizsardzības pasākumi, kurus ievieš ar Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvu 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veselības pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm ([1]);

tā kā sakarā ar Kopienas iekšējo tirdzniecību būtu piemērojami arī Direktīvā 89/662/EEK izklāstītie noteikumi;

tā kā Komisijai būtu jāuztic uzdevums pieņemt ieviest noteiktus pasākumus šīs direktīvas īstenošanai; tā kā šā iemesla dēļ būtu jānosaka procedūra ciešas un efektīvas sadarbības nodibināšanai starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

tā kā, paturot prātā sevišķas piegādes grūtības, kas izriet no ģeogrāfiskā stāvokļa, īpaši izņēmumi būtu pieļaujami Grieķijas Republikai;

tā kā īpašu noteikumu pieņemšana attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas šī direktīva, neskar noteikumu pieņemšanu attiecībā uz pārtikas higiēnu un drošību kopumā, sakarā ar ko Komisija ir iesniegusi priekšlikumu pamatdirektīvai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Šī direktīva nosaka dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības, kuras reglamentē to dzīvnieku izcelsmes produktu (tajā skaitā šo produktu tirdzniecības paraugu) tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas iepriekšminētās prasības, kas noteiktas Direktīvas 89/662/EEK ([2]) A pielikuma I daļā un, attiecībā uz slimības izraisītājiem, Direktīvā 90/425/EEK minētajos īpašos Kopienas noteikumos.

Šī direktīva neskar sīkāk izstrādātu noteikumu pieņemšanu attiecībā uz dzīvnieku veselību, ņemot vērā iepriekšminētos īpašos noteikumus, un tirdzniecības vai importa ierobežojumu saglabāšanu produktiem, uz kuriem attiecas pirmajā daļā minētie īpašie noteikumi, kas izriet no sabiedrības veselības noteikumiem.

2. pants

1. Šajā direktīvā:

a) ”tirdzniecība” ir tirdzniecība, kā tas definēts Direktīvas 89/662/EEK 2. panta 2. punktā;

b) ”tirdzniecības paraugs” ir uzņēmuma īpašnieka vai par uzņēmumu atbildīgas personas uzdevumā ņemts paraugs, kam nav komerciālas vērtības un kas raksturo kādu šajā uzņēmumā ražotu dzīvnieku izcelsmes produktu vai kas atbilst dzīvnieku izcelsmes produkta paraugam, ko ir iecerēts ražot, un uz kura, ņemot vērā turpmāko pārbaužu veikšanu, jābūt atsaucei par produkta veidu, sastāvu un dzīvnieka sugu, no kura tas ir iegūts;

c) ”nopietna lipīga slimība” ir jebkura slimība, uz ko attiecas Direktīva 82/894/EEK ([3]);

d) ”slimības izraisītāji” ir jebkura organismu kopa vai kultūra, kā arī jebkurš to paveids, kas ir sastopams viens pats vai kā mākslīgi radīta tādas organismu kopas vai kultūras kombinācija, kas spēj izraisīt slimību jebkurā dzīvā radījumā (izņemot cilvēku), un jebkuri modificēti šo organismu atvasi- nājumi, kuri satur vai pārnēsā dzīvnieku slimības izraisītāju, vai audus, šūnu kultūru, izdalījumus vai/jeb ekskrētus, kuri satur vai ar kuru palīdzību var

([1]) OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.
([2]) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).
([3]) OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/134/EEK (OV L 76, 22.3.1990., 23. lpp.).

▼B

pārnēsāt dzīvnieku slimības izraisītāju; šis apzīmējums neskar imunoloģiski veterinārās zāles, kas ir atļautas atbilstoši Direktīvai 90/677/EEK ([1]);

▼M12

———————

▼B

f) ”pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas paredzētas lietošanai uzturā”, ir Direktīvas 77/99/EEK 2. panta b) apakšpunktā ([2]) minētie dradži, gaļas milti un cūku ādas pulveris.

▼M12

———————

▼B

2. Turklāt definīcijas, kas ietvertas Direktīvu 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK 2. pantā, piemēro *mutatis mutandis*.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka:

— 1. pantā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību un importu, ►M12 ——————— ◄neaizliedz un neierobežo dzīvnieku veselības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ, ja tie neizriet no šīs direktīvas piemērošanas vai no citiem Kopienas tiesību aktiem un it īpaši no jebkuriem veiktiem aizsargpasākumiem,

▼M12

— neviens jauns dzīvnieku izcelsmes produkts, kurš paredzēts lietošanai pārtikā un kura laišana tirgū kādā dalībvalstī ir atļauta pēc 20. pantā noteiktā datuma, nedrīkst būt tirdzniecības vai importa priekšmets, iekams nav pieņemts lēmums saskaņā ar 15. panta pirmo daļu, vajadzības gadījumā ņemot vērā ar Lēmumu 81/651/EEK izveidotās Zinātniskās veterinārās komitejas atzinumu, pēc tam, kad ir novērtēts reālais smagu transmisīvo slimību izplatības risks, kas var rasties no produkta aprites, ne tikai attiecībā uz sugām, no kurām produkts cēlies, bet arī attiecībā uz citām sugām, kas var pārnēsāt slimību, kļūt par slimības koncentrāciju vai apdraudēt cilvēku veselību,

▼B

— citi Direktīvas 77/99/EEK 2. panta b) apakšpunktā minētie dzīvnieku izcelsmes produkti nedrīkst būt tirdzniecības vai importa objekts no trešām valstīm, ja tie neatbilst minētās direktīvas prasībām un attiecīgajām šīs direktīvas prasībām.

II NODAĻA

Noteikumi attiecībā uz tirdzniecību

4. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, piemērojot Direktīvas 89/662/EEK 4. panta 1. punktu un Direktīvas 90/425/EEK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, dzīvnieku izcelsmes produkti, kas minēti ►M17 I pielikumā ◄ un šīs direktīvas 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā, neierobežojot īpašos noteikumus, kurus paredz pieņemt, īstenojot 10. panta 3. punktu un 11. pantu, ir tirdzniecības objekts tikai tad, ja tie atbilst šādām prasībām:

1. Tiem jāatbilst 5. panta prasībām un īpašajām prasībām, kas ir noteiktas I pielikumā attiecībā uz dzīvnieku veselību►M17 ——————— ◄.

2. Tiem jābūt no uzņēmumiem:

([1]) OV L 373, 31.12.1990., 26. lpp.
([2]) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp. Direktīva atjaunināta ar Direktīvu 92/5/EEK (OV L 57, 2.3.1992., 1. lpp.), un jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/45/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.).

▼B

a) kuri apņemas saskaņā ar īpašajām prasībām, kas noteiktas ►M17 I pielikumā ◄ produktiem, ko ražo uzņēmumā:

— pildīt šajā direktīvā izklāstītās īpašās ražošanas prasības,

— izstrādāt un ieviest metodes kritisko punktu uzraudzībai un kontrolei, pamatojoties uz esošo tehnoloģiju,

— atkarībā no produktiem ņemt paraugus analīzes veikšanai kompetentās iestādes atzītajā laboratorijā, lai pārbaudītu atbilstību šajā direktīvā noteiktajiem standartiem,

— rakstveidā vai citādi reģistrēt informāciju, kas iegūta atbilstoši iepriekšējiem ievilkumiem, lai to iesniegtu kompetentajai iestādei. Dažādu pārbaužu un it īpaši analīžu rezultātus glabā vismaz divus gadus,

— nodrošināt marķēšanu un etiķetēšanu,

— ja laboratoriskās pārbaudes rezultāti vai jebkura cita pieejamā informācija atklāj nopietnus draudus dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai, informēt kompetento iestādi,

— tirdzniecības vajadzībām sūtīt produktus tikai ar tirdzniecības dokumentu, kurā norādīt produkta veidu, nosaukumu un, ja vajadzīgs, ražošanas uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numuru;

b) kurus uzrauga kompetentā iestāde, lai nodrošinātu to, ka uzņēmējs vai vadītājs atbilst šīs direktīvas prasībām;

c) kurus reģistrējusi kompetentā iestāde, pamatojoties uz uzņēmuma garantijām, ka ir nodrošināta atbilstība šīs direktīvas prasībām.

5. pants

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātos pret to, ka ►M17 I pielikumā ◄ minētie dzīvnieku izcelsmes produkti tirdzniecības vajadzībām tiek nosūtīti no kādas noliktavas, kas atrodas apvidū, uz kuru attiecas ierobežojumi slimības izplatības dēļ, pret kuru ir uzņēmīga dzīvnieku suga, no kuras iegūts produkts, vai no kāda uzņēmuma vai apvidus, satiksme vai tirdzniecība, ar kuru varētu apdraudēt dalībvalsts dzīvnieku veselības statusu, izņemot produktus, kas ir termiski apstrādāti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Īpašas garantijas, atkāpjoties no pirmās daļas, kas atļauj dažu produktu kustību, drīkst pieņemt atbilstoši 18. pantā noteiktajai procedūrai saskaņā ar aizsargpasākumiem.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka uz slimības izraisītāju tirdzniecību attiecas stingri noteikumi, kas tiks precizēti atbilstoši 18. pantā noteiktajai procedūrai.

7. pants

1. Noteikumi attiecībā uz pārbaudēm, kuri ieviesti ar Direktīvu 89/662/EEK un attiecībā uz slimības izraisītājiem ar Direktīvu 90/425/EEK, piemērojami, it īpaši organizējot paredzēto pārbaužu veikšanu un turpmākās atkārtotas pārbaudes, produktiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

2. Direktīvas 90/425/EEK 10. pantu piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

3. Saistībā ar tirdzniecību Direktīvas 90/425/EEK 12. panta nosacījumus piemēro arī uzņēmumiem, kas piegādā dzīvnieku izcelsmes produktus, uz kuriem attiecas šī direktīva.

4. Neierobežojot šīs direktīvas īpašos noteikumus, kompetentā iestāde veic jebkādas pārbaudes, ja uzskata tās par lietderīgām, kad pastāv bažas par neatbilstību šai direktīvai.

5. Dalībvalstis veic nepieciešamos administratīva rakstura pasākumus vai lieto sankcijas, lai sodītu jebkuru šīs direktīvas neievērošanas gadījumu, it īpaši, ja atklājas, ka izsniegtie sertifikāti vai dokumenti neatbilst

▼B

►M17 I pielikumā ◄ minēto produktu faktiskajam stāvoklim vai attiecīgie produkti neatbilst šīs direktīvas prasībām, vai nav veiktas to pārbaudes, kas direktīvā paredzētas.

8. pants

Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma 1. nodaļas 1. punktam ([1]) pievieno šādu daļu:

”Pienu un piena produktus nedrīkst piegādāt no uzraudzības rajona, kurš noteikts saskaņā ar Direktīvu 85/511/EEK, ja piens nav pasterizēts (71,7 °C, 15 sekundes) kompetentās iestādes uzraudzībā.”.

III NODAĻA

Noteikumi, kas piemērojami attiecībā uz importu Kopienā

9. pants

Prasībām attiecībā uz šajā direktīvā ietverto produktu importu vismaz jānodrošina II nodaļā paredzētās garantijas, ieskaitot tās, kuras ir izstrādātas, īstenojot 6. pantu, kā arī tās, kuras noteiktas 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā.

10. pants

1. Nolūkā vienādot 9. panta piemērošanu piemēro šādus noteikumus.

2. ►M17 I pielikumā ◄ un 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā minētos produktus drīkst ievest Kopienā tikai tad, ja tie atbilst šādām prasībām:

a) ja ►M17 I pielikumā ◄ nav atrunāts citādi, tiem jābūt no trešās valsts vai trešās valsts daļas, kura ir iekļauta sarakstā, ko paredzēts sastādīt un vēlāk precizēt saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru;

▼M12

b) ja ►M17 I pielikumā ◄ nav noteikts citādi, tad produktiem jābūt no uzņēmumiem, kuri iekļauti Kopienas sarakstā, kas jāsastāda saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru;

▼B

c) ►M17 I pielikumā ◄ un 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā konkrēti minētajos gadījumos tiem jābūt klāt veterinārajam sertifikātam vai veselības sertifikātam, kas atbilst paraugam, kuru paredzēts izstrādāt atbilstoši 18. pantā noteiktajai procedūrai, un apliecina, ka produkti atbilst papildu nosacījumiem vai sniedz līdzvērtīgas garantijas, kā tas minēts 3. punkta a) apakšpunktā, un tos piegādā uzņēmumi, kas nodrošina tādas garantijas, un tas jāparaksta valsts pilnvarotam veterinārārstam vai atkarībā no apstākļiem kādai citai kompetentai amatpersonai, kas ir atzīta saskaņā ar šo procedūru.

3. Saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru:

a) izstrādā konkrētas prasības, it īpaši Kopienas aizsardzībai no noteiktām eksotiskām slimībām vai slimībām, kuras ir lipīgas cilvēkiem, vai izstrādā šiem nosacījumiem līdzvērtīgas garantijas.

Trešām valstīm izstrādātās konkrētās prasības un līdzvērtīgās garantijas nedrīkst būt labvēlīgākas par tām, kuras ir noteiktas ►M17 I pielikumā ◄ un 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā.

▼M8

Līdz tiek noteikti sīki izstrādāti piemērošanas noteikumi, kas paredzēti II pielikuma 2. nodaļas ceturtajā un piektajā ievilkumā, dalībvalstis nodrošina, lai tur minēto produktu ievešana būtu pakļauta minimālo garantiju prasībām, kas noteiktas tajos ievilkumos;

▼B

c) nosaka, kāda veida apstrāde vai kādi pasākumi jāveic, lai novērstu dzīvnieku zarnu, olu un olu produktu atkārtotu inficēšanu.

([1]) OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.

▼B

4. Lēmumi, kas paredzēti 2. un 3. punktā, jāpieņem, pamatojoties uz reālā apdraudējuma novērtējumu un, ja vajadzīgs, uz Zinātniskās veterinārās komitejas atzinumu, ka produkta pārvietošanas dēļ var izplatīties nopietnas lipīgas slimības vai slimības, kas ir lipīgas cilvēkiem, un tās var skart ne tikai sugas, no kurām šis produkts ir iegūts, bet arī citas sugas, kas var pārnēsāt šo slimību vai kļūt par slimības avotu, vai apdraudēt sabiedrības veselību.

5. Eksperti no Komisijas un dalībvalstīm veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka garantijas, ko sniedz trešā valsts attiecībā uz ražošanas apstākļiem un laišanu tirgū, var uzskatīt par līdzvērtīgām tām, ko piemēro Kopienā.

Ekspertus no dalībvalstīm, kas ir atbildīgi par šīm pārbaudēm, ieceļ Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu priekšlikumiem.

Šīs pārbaudes veic Kopienas vārdā, kas arī sedz visus ar tām saistītos izdevumus.

Līdz pirmajā daļā minēto pārbaužu organizēšanai turpina piemērot valsts noteikumus, kas pastāv trešā valstī attiecībā uz pārbaudēm, ziņojot ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas starpniecību par visiem gadījumiem, kad šajās pārbaudēs atklājas neatbilstība saskaņā ar 3. punktā piedāvātajām garantijām.

6. Līdz ►**M8** 2. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta otrajā ievilkumā ◄ otrajā ievilkumā paredzētā saraksta izveidošanai dalībvalstis ir tiesīgas saglabāt Direktīvas 90/675/EEK 11. panta 2. punktā paredzētās pārbaudes un valsts sertifikātu, kas vajadzīgs produktu importam saskaņā ar pastāvošajiem valsts likumiem.

11. pants

18. pantā paredzēto procedūru izmanto, lai noteiktu konkrētas dzīvnieku veselības prasības importam Kopienā un pavaddokumentu veidu un saturu I pielikumā minētajiem produktiem, kas paredzēti eksperimentālajām laboratorijām.

12. pants

1. Direktīvās 90/675/EK un 91/496/EEK ([1]) izklāstītos principus un noteikumus piemēro, īpaši atsaucoties uz pārbaužu un turpmāko pasākumu organizēšanu, kuri jāveic dalībvalstīm, kā arī atsaucoties uz veicamajiem aizsargpasākumiem.

Tomēr attiecībā uz noteiktiem dzīvnieku izcelsmes produktiem var pieņemt atkāpes saskaņā ar 18. pantā norādīto procedūru no fiziskās pārbaudes, kas paredzēta ►**M9** Direktīvas 97/78/EK 4. panta 4. punkta b) apakšpunkts ◄.

▼**M9**

▼B

13. pants

1. Dalībvalstis var, izsniedzot attiecīgo licenci, atļaut ievest no trešām valstīm ►**M17** I pielikumā ◄ minētos dzīvnieku izcelsmes produktus kā tirdzniecības paraugus.

2. Šeit 1. punktā minētajai licencei jābūt pie sūtījuma, un tajā jāietver pilns un sīki izstrādāts konkrēto nosacījumu apraksts, ar kādiem šo sūtījumu drīkst ievest, ieskaitot jebkādu atbrīvojumu no Direktīvā 90/675/EEK paredzētajām pārbaudēm.

3. Ja sūtījumu ieved vienā dalībvalstī turpmākai pārsūtīšanai uz otru dalībvalsti, pirmā dalībvalsts nodrošina to, lai sūtījumam būtu attiecīga licence. Pārvešana notiek saskaņā ar Direktīvas 90/675/EEK 11. panta 2. punkta noteikumiem. Atbildību par to, lai sūtījums atbilstu licences nosacījumiem (un vai tai būtu jāatļauj šķērsot tās teritoriju), uzņemas dalībvalsts, kas izsniedz licenci.

([1]) OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

▼B

IV NODAĻA

Vispārīgie nobeiguma noteikumi

14. pants

1. Direktīvas 72/461/EEK ([1]) 3. panta d) punktu svītro.

Komisijas Lēmumus 92/183/EEK ([2]) un 92/187/EEK ([3]) turpina piemērot šīs direktīvas prasībām, neierobežojot jebkurus grozījumus, kas jāveic saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru.

2. Ar šo Direktīvu 90/667/EEK groza šādi:

a) 13. pantam pievieno šādu punktu:

”2. Lai nodrošinātu to, ka 1. punktā paredzētās pārbaudes tiek turpmāk atkārtotas:

a) pārstrādātiem produktiem, kas iegūti no zemas vai augstas riska pakāpes izejvielām, jāatbilst Direktīvas 92/118/EEK (*) I pielikuma 6. nodaļas prasībām;

b) zemas un augstas riska pakāpes izejvielām, kuras paredzēts pārstrādāt uzņēmumā, kas ir izraudzīts citā dalībvalstī saskaņā ar 4. panta 1. punkta otro teikumu, un pārstrādātiem produktiem, kuri iegūti no augstas un zemas riska pakāpes izejvielām, ir jābūt:

— ar tirdzniecības dokumentu, kurā, ja tās ir no ražotnes, kas ir apstiprināta saskaņā ar 4. vai 5. pantu, jānorāda:

— ja vajadzīgs, apstrādes veids,

— vai produkts satur atgremotāju olbaltumvielas;

— ja tās ir no citas ražotnes, tad sertifikātā, kuru izsniedzis un parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts, jānorāda:

— apstrādes metodes, kas izmantotas šim sūtījumam,

— salmonellu testu rezultāti,

— vai produkts satur atgremotāju olbaltumvielas

(*) OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.”;

b) 6. pantā ”nosaka saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru” aizstāj ar ”nosaka saskaņā ar Direktīvas 92/118/EEK I pielikumā 10. nodaļu”;

c) 14. pantā pirmo daļu svītro.

15. pants

Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, pēc Komisijas priekšlikuma pieņem jebkādu jaunu pielikumu, kurš nosaka īpašas prasības citiem produktiem, kas var radīt reālus draudus sakarā ar nopietnu lipīgu slimību izplatību vai reālus draudus cilvēku veselībai.

Pielikumus, ja rodas vajadzība, groza saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru atbilstoši vispārējiem principiem, kas ir izklāstīti 3. panta otrajā ievilkumā.

16. pants

1. Dalībvalstis atļauj ievest savā teritorijā ►**M17** I pielikumā ◄ un 3. panta otrajā un trešajā ievilkumā minētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kuri ražoti kādas dalībvalsts teritorijā un šķērsojuši trešās valsts teritoriju, pēc veterinārā vai veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurā apliecināta atbilstība šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis, kuras sastopas ar 1. punktā norādīto gadījumu, par to informē Komisiju un citas dalībvalstis ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas starpniecību, kas ir izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK ([4]).

([1]) OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/687/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 16. lpp.).
([2]) OV L 84, 31.3.1992., 33. lpp.
([4]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.
([4]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

▼B

17. pants

1. Direktīvās 89/662/EEK un 90/425/EEK A un B pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas III pielikuma tekstu.

2. Ar šo Direktīvu 77/99/EEK groza šādi:

— 2. panta b) punktā iv) apakšpunktu svītro un v) un vi) apakšpunkti attiecīgi kļūst par iv) un v),

— 6. panta 2. punktu izsaka šādi:

”2. Saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru var noteikt papildu nosacījumus citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai nodrošinātu sabiedrības veselības aizsardzību.”

18. pants

Ja izmanto šajā pantā paredzēto procedūru, Pastāvīgā veterinārijas komiteja rīkojas saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 17. pantā paredzētajiem noteikumiem.

19. pants

Saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru var pieņemt pagaidu pasākumus laikposmā līdz trim gadiem, sākot no 1993. gada 1. jūlija, lai atvieglotu pāreju uz jauno kārtību, kuru nosaka šī direktīva.

20. pants

1. Dalībvalstis pieņem normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 1993. gada 1. janvārim nodrošinātu atbilstību 12. panta 2. punktam un 17. pantam, bet līdz 1994. gada 1. janvārim – arī citām šīs direktīvas prasībām. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauce pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tā pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

3. Tas, ka 1994. gada 1. janvāris ir termiņš, kas noteikts transponēšanai valstu tiesību aktos, neierobežo veterināro pārbaužu atcelšanu uz robežām, ko paredz Direktīvas 89/662/EEK un 90/425/EEK.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DZĪVNIEKU VESELĪBAS PRASĪBAS

▼M12

▼B

2. NODAĻA

▼M16

Dzīvnieku zarnas, kas paredzētas lietošanai pārtikā

▼B

A. *Tirdzniecība*

Tirdzniecībai ar dzīvnieku zarnām ir vajadzīgs dokuments, kas norāda uz izcelsmes ražotni, kura ir:

— tā, kur zarnas sākotnēji sāla vai kaltē un kur sālītas vai kaltētas zarnas turpmāk izmanto citiem nolūkiem, tā ir ražotne, kuru apstiprinājusi kompetentā iestāde,

— citos gadījumos tā ir saskaņā ar Direktīvu 64/433/EEK ([1]) apstiprināta ražotne, ja zarnas transportē tādā veidā, kas izslēdz inficēšanu.

B. *Imports no trešām valstīm*

Dzīvnieku zarnu importēšanai no trešās valsts ir vajadzīgs 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētais sertifikāts, kuru izsniedz un paraksta valsts pilnvarots veterinārārsts eksportētājā trešā valstī, kur norādīts, ka:

i) zarnas piegādā kompetentās iestādes apstiprināta ražotne eksportētājvalstī;

ii) zarnas ir tīras, nokasītas un pēc tam iesālītas vai izbalinātas (vai, kā alternatīva sālīšanai vai balināšanai, tās žāvē pēc kasīšanas);

iii) pēc ii) punktā minētās apstrādes veikti efektīvi pasākumi, lai nepieļautu zarnu atkārtotu inficēšanu.

▼M12

▼B

5. NODAĻA

Kauli un kaulu produkti (izņemot kaulu miltus), ragi un ragu produkti (izņemot ragu miltus) un nagi un nagu produkti (izņemot nagu miltus) ►M12 paredzēti lietošanai pārtikā ◄

Uz tirdzniecību ar iepriekšminētajiem produktiem un to importu attiecas šādi nosacījumi:

▼M12

▼B

1. Uz tirdzniecību ar kauliem, ragiem un nagiem attiecas Direktīvā 72/461/EEK noteiktās dzīvnieku veselības prasības.

2. Uz tirdzniecību ar uz kaulu produktiem, ragu produktiem un nagu produktiem attiecas Direktīvā 80/215/EEK ([2]) noteiktās dzīvnieku veselības prasības.

3. Uz kaulu, kaulu produktu, ragu, ragu produktu, nagu un nagu produktu importu attiecas Direktīvas 72/462/EEK ([3]) prasības.

▼M12

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/497/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 69. lpp.).
([2]) OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/687/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 16. lpp.).
([3]) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/688/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 18. lpp.).

▼B

6. NODAĻA

Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas►M12 paredzēti lietošanai pārtikā ◄

I. Neskarot jebkādus ierobežojumus attiecībā uz GSE vai ierobežojumus attiecībā uz atgremotāju olbaltumvielu izbarošanai atgremotājiem, pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu tirdzniecībai un importam ir vajadzīgi šādi dokumenti.

▼M12

A. Attiecībā uz tirdzniecību jāiesniedz Direktīvā 77/99/EEK paredzētais dokuments vai sertifikāts, kurā apliecināts, ka ir izpildītas minētās direktīvas prasības.

▼B

B. Attiecībā uz importu:

1. Vajadzīgs 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais veselības sertifikāts, kuru paraksta valsts pilnvarots veterinārārsts izcelsmes valstī un kurā norādīts, ka:

▼M12

a) produkti atbilst Direktīvas 80/215/EEK prasībām;

▼B

b) pēc apstrādes veikti visi drošības pasākumi, lai nepieļautu apstrādātā produkta inficēšanu;

c) sūtījumam atstājot izcelsmes valsti, paņemti paraugi un pārbaudīti attiecībā uz salmonellu;

d) šo testu rezultāti ir negatīvi.

2. Pēc 1. punktā minētā sertifikāta pārbaudes kompetentās iestādes veikta paraugu ņemšana robežkontroles postenī, neskarot II punktu:

i) katram neiesaiņotu produktu sūtījumam;

ii) izlases veidā sūtījumiem, kuru produkti ir iesaiņoti ražotnē.

3. Laižot brīvā apgrozībā Kopienas teritorijā pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu sūtījumus, ja vajag, pēc atkārtotas pārstrādes pārliecināties, ka paraugu ņemšanas rezultāti, kas veikta ievērojot B daļas 1. punkta c) apakšpunktu, ir negatīvi.

C. Valsts noteikumus, kas pastāv šīs direktīvas izziņošanas datumā un skar prasības, ko piemēro dzīvnieku olbaltumvielām attiecībā uz GSE un skrepi slimību, drīkst saglabāt spēkā, kamēr nav pieņemts lēmums par termiskas apstrādes veidu, kas spēj iznīcināt slimības izraisītāju.

Tirdzniecību ar gaļas miltiem un kaulu miltiem un to importu regulē Direktīvas 89/662/EEK 5. panta 2. punkts un Direktīvas 90/675/EEK 11. panta 2. punkts.

II. Dalībvalstis drīkst ņemt paraugus izlases veidā no neiesaiņotiem sūtījumiem, kas nāk no trešām valstīm, no kurām sešas pēdējās pārbaudes pēc kārtas ir bijušas negatīvas. Ja viena no šīm pārbaudēm uzrāda pozitīvu rezultātu, jāinformē kompetentā iestāde izcelsmes valstī, lai tā veiktu attiecīgus pasākumus stāvokļa uzlabošanai. Par šiem pasākumiem jāinformē kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par ievesto preču pārbaudēm. Ja atkārtoti konstatē pozitīvu rezultātu no tā paša avota, turpmākās pārbaudes veic visām kravām no tā paša avota, kamēr tiks izpildītas pirmajā teikumā norādītās prasības.

III. Dalībvalstīm jāreģistrē paraugu ņemšanas rezultāti, kas iegūti ar visām kravām, no kurām ņemti paraugi.

IV. Saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 3. panta 3. punktu, sūtījumu pārkraušana ir atļauta tikai ostās, kuras ir apstiprinātas saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru, ar noteikumu, ka panākta divpusēja vienošanās dalībvalstu starpā, kas ļauj atlikt sūtījumu pārbaudi līdz brīdim, kad tie sasniedz robežkontroles posteni galamērķa dalībvalstī.

V. Ja sūtījums izrādās inficēts ar salmonellu, to:

a) reeksportē no Kopienas;

b) izmanto citādi, nevis kā dzīvnieku barību. Šajā gadījumā krava drīkst atstāt ostu vai noliktavu ar tādu nosacījumu, ka to nepievienos dzīvnieku barībai;

c) vai atkārtoti pārstrādā pārstrādes uzņēmumā, kas apstiprināts atbilstoši Direktīvai 90/667/EEK, vai jebkurā citā uzņēmumā, kas ir apstiprināts infekcijas iznīcināšanai. Pārvešanu no ostas vai noliktavas kontrolē ar kompetentās iestādes izsniegtu atļauju un kravu neatbrīvo, kamēr tā nav pārstrādāta, pārbaudīta uz salmonellu, ko veic kompetentā iestāde saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK II pielikuma III nodaļu, un kamēr nav saņemti negatīvi rezultāti.

▼M7

7. NODAĻA

Nagaiņu un mājputnu asinis un asins produkti

(izņemot zirgu dzimtas dzīvnieku serumu)

I. *Svaigas asinis un asins produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā*

A. Tirdzniecība

1. Tirdzniecība ar svaigām nagaiņu un mājputnu asinīm, kas paredzētas lietošanai pārtikā, ir pakļauta dzīvnieku veselības nosacījumiem, ko piemēro tirdzniecībā ar svaigu gaļu, ievērojot Padomes Direktīvas 72/461/EEK ([1]), 91/494/EEK ([2]) vai 91/495/EEK ([3]).

2. Tirdzniecība ar asins produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, ir pakļauta dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas noteikti šīs direktīvas 11. nodaļā.

B. Importēšana

1. Importēt svaigas mājdzīvnieku nagaiņu asinis, kas paredzētas lietošanai pārtikā, ir aizliegts, ievērojot Padomes Direktīvu 72/462/EEK.

   Importējot svaigas mājputnu asinis, kas paredzētas lietošanai pārtikā, jāievēro dzīvnieku veselības nosacījumi, kas noteikti Direktīvā 91/494/EEK.

   Importējot svaigas audzētu medījumdzīvnieku asinis, kas paredzētas lietošanai pārtikā, jāievēro dzīvnieku veselības nosacījumi, kas noteikti šā pielikuma 11. nodaļā.

2. Importējot asins produktus, kas paredzēti lietošanai pārtikā, tostarp tos, kuri minēti Padomes Direktīvā 77/99/EEK ([4]), jāievēro dzīvnieku veselības nosacījumi, ko piemēro gaļas produktiem, ievērojot Direktīvu 72/462/EEK un šo direktīvu, neierobežojot noteikumus par pārstrādātu dzīvnieku proteīna produktiem, kuru pamatā ir asinis, kas minēti šā pielikuma 6. nodaļā.

▼M12

▼M7

III. *Vispārīgi noteikumi*

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

▼M12

▼B

9. NODAĻA

▼M16

Kausēti cūku tauki un kausēti tauki, kas paredzēti lietošanai pārtikā

▼B

1. Dalībvalstis atļauj kausētu cūku tauku un kausētu tauku importu Kopienā no trešām valstīm, kuras ir Lēmumam 79/542/EEK pievienotajā sarakstā, kuru attiecīgo sugu svaigas gaļas imports ir atļauts.

2. Ja iepriekšējos 12 mēnešos pirms izvešanas no 1. punktā minētās valsts tajā bijis nopietnas lipīgas slimības uzliesmojums, katrai kausētu cūku tauku vai kausētu tauku kravai klāt jābūt šīs direktīvas 10. panta 2. punktā minētajam sertifikātam, kurā norādīts, ka:

   A. kausēti cūku tauki vai kausēti tauki ir termiski apstrādāti pēc vienas no šādām metodēm:

      i) ne mazāk kā 70 °C temperatūrā vismaz 30 minūtes vai

      ii) ne mazāk kā 90 °C temperatūrā vismaz 15 minūtes, vai

      iii) ne mazāk kā 80 °C temperatūrā nepārtrauktās kausēšanas režīmā;

([1]) OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.
([2]) OV L 268, 24.9.1991., 35. lpp.
([3]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.
([4]) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.

▼B

B. ja kausēti cūku tauki vai kausēti tauki ir iepakojumā, tie ir iepakoti jaunos konteineros un ir veikti visi drošības pasākumi, lai nepieļautu to atkārtotu piesārņošanu;

C. ja paredzēta nepakota produkta pārvadāšana, pārbauda cauruļvadus, sūkņus un cisternas, kā arī citas tvertnes vai autocisternas, ko izmanto produktu transportēšanai no ražotnes tieši uz kuģi līdz tvertnēm krastā vai tieši uz uzņēmumiem, un tām jābūt tīrām pirms lietošanas.

▼M12

▼B

11. NODAĻA

▼M16

Trušu gaļa un saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku gaļa, kas paredzēta lietošanai pārtikā

▼B

Dalībvalstis nodrošina to, ka trušu gaļu un saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku gaļu ieved tikai tad, ja:

a) to ieved no trešām valstīm, kas ir iekļautas:

i) attiecībā uz fermā audzētiem kažokzvēriem – to valstu sarakstā, no kurām drīkst ievest attiecīgo sugu svaigu gaļu, ņemot vērā Direktīvu 72/462/EEK;

ii) attiecībā uz fermā audzētiem medību putniem – to valstu sarakstā, no kurām drīkst ievest svaigu mājputnu gaļu, ņemot vērā Direktīvu 91/494/EEK ([1]);

iii) attiecībā uz trušu gaļu – to valstu sarakstā, ko paredzēts sastādīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru;

b) tā attiecīgi atbilst vismaz Direktīvas 91/495/EEK ([2]) II un III nodaļā noteiktajām prasībām;

c) to piegādā uzņēmumi, kas nodrošina b) apakšpunktā paredzētās garantijas un ir apstiprināti saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru vai, kamēr tiek sastādīts a) apakšpunkta iii) punktā minētais saraksts, kompetento iestāžu apstiprināti uzņēmumi;

d) katrai gaļas partijai ir klāt 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais veselības sertifikāts.

▼M12

▼M17

([1]) OV L 268, 24.9.1991., 25. lpp.
([2]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.

▼B

III PIELIKUMS

I

DIREKTĪVAS 89/662/EEK A UN B PIELIKUMA KOPSAVILKUMS

"A PIELIKUMS

TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS JOMĀ

I NODAĻA

— Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.),

— Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīva 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu (OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.),

— Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.),

— Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.),

— Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīva 80/215/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp.),

— Padomes 1988. gada 14. decembra Direktīva 88/657/EEK, ar ko nosaka prasības maltās gaļas, gaļas gabalu (mazāku par 100 gramiem) un gaļas izstrādājumu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 382, 31.12.1988., 3. lpp.),

— Padomes 1989. gada 20. jūnija Direktīva 89/437/EEK par veselības un veterinārajām problēmām, kas ietekmē olu produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 212, 22.7.1989., 87. lpp.),

— Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/67/EEK, par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū (OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.),

— Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/492/EEK, ar ko nosaka veselības prasības dzīvu gliemeņu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 1. lpp.),

— Padomes 1991. gada 22. jūlija Direktīva 91/493/EEK, ar ko nosaka veselības prasības zvejniecības produktu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp.),

— Padomes 1991. gada 26. jūnija Direktīva 91/494/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu un tās importu no trešām valstīm (OV L 268, 24.9.1991., 35. lpp.),

— Padomes 1991. gada 27. novembra Direktīva 91/495/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē trušu gaļas, kā arī saimniecībās audzētu medījamo dzīvnieku gaļas ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.),

— Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/45/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas saistītas ar medījamo dzīvnieku nogalināšanu un to gaļas laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.),

— Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/46/EEK, ar ko paredz veselības noteikumus attiecībā uz svaigpiena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.).

II NODAĻA

Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK (izņemot slimības izraisītājus).

▼B

B PIELIKUMS

PRODUKTI, UZ KURIEM NEATTIECAS SASKAŅOŠANA KOPIENĀ, BET UZ ŠO PRODUKTU TIRDZNIECĪBU ATTIECAS AR ŠO DIREKTĪVU PAREDZĒTĀS PĀRBAUDES

Citi dzīvnieku izcelsmes produkti, kas nav iekļauti ne šīs direktīvas B pielikumā, ne Direktīvas 90/425/EEK pielikumā: šos produktus precizēs saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

II

DIREKTĪVAS 90/425/EEK A UN B PIELIKUMU KOPSAVILKUMS

"A PIELIKUMS

I NODAĻA

TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS JOMĀ

1. iedaļa

— Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.),

— Padomes 1988. gada 14. jūnija Direktīva 88/407/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermu un tās ievedumiem (OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.),

— Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm (OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.),

— Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/426/EEK par veselības aizsardzības politikas prasībām, kas reglamentē zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.),

— Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/429/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importam (OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.),

— Padomes 1990. gada 15. oktobra Direktīva 90/539/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar mājputniem un inkubējamām olām un to importu no trešām valstīm (OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.),

— Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/667/EEK, ar ko nosaka veterinārus noteikumus dzīvnieku atlieku apglabāšanai un pārstrādei, to laišanai tirgū un slimības izraisītāju novēršanai dzīvnieku vai zivju izcelsmes dzīvnieku barībā un groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.),

— Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/67/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū (OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.),

— Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.),

— Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/628/EEK, kura attiecas uz dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā un ar kuru groza Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK (OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp.).

2. iedaļa

Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīva 92/65/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).

— Attiecībā uz slimības izraisītājiem:

Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos

▼B

Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK.

II NODAĻA

TIESĪBU AKTI ZOOTEHNIKAS JOMĀ

— Padomes 1977. gada 25. jūlija Direktīva 77/504/EEK par liellopu sugas tīršķirnes vaislas dzīvniekiem (OV L 206, 12.8.1977., 8. lpp.).

— Padomes 1988. gada 19. decembra Direktīva 88/661/EEK par zootehnikas standartiem, kas piemērojami tīršķirnes vaislas cūkām (OV L 382, 31.12.1988., 36. lpp.).

— Padomes 1989. gada 30. maija Direktīva 89/361/EEK par tīršķirnes vaislas aitām un kazām (OV L 153, 8.6.1989., 30. lpp.).

— Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/427/EEK par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem (OV L 224, 18.8.1990., 55. lpp.).

— Padomes 1991. gada 25. marta Direktīva 91/174/EEK, ar ko nosaka zootehnikas un ciltsrakstu prasības tirdzniecībai ar tīršķirnes dzīvniekiem (OV L 85, 5.4.1991. 37. lpp.).

B PIELIKUMS

DZĪVNIEKI UN PRODUKTI, UZ KURIEM NEATTIECAS SASKAŅOŠANA KOPIENĀ, BET UZ ŠO PRODUKTU UN DZĪVNIEKU TIRDZNIECĪBU ATTIECAS ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTĀS PĀRBAUDES

I NODAĻA

Tiesību akti veterinārijas jomā – citi dzīvi dzīvnieki, kuri nav uzskaitīti A pielikuma I nodaļā.

II NODAĻA

Tiesību akti veterinārijas jomā – sperma, olšūnas un embriji, kuri nav uzskaitīti A pielikuma I nodaļā.